

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/65/2016
Identifikačné číslo spisu:	1206228118
Dátum vydania rozhodnutia:	24.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górasz
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1206228118.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu A., bývajúceho v H., zastúpeného advokátkou kanceláriou BLAŽO & DOHŇANSKÝ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Exnárova 13, za ktorú koná konateľ a advokát Mgr. Martin Dohňanský, proti žalovanej Slovenskej kancelárii poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 82, v mene a na účet ktorej koná Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, o mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá právna vec bola vedená na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 17 C 228/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. septembra 2015 sp. zn. 8 Co 856/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. septembra 2014 č. k. 17 C 228/2006-305 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby mu žalovaná zaplatila 9 157 500 Sk (303 973 €) z dôvodu zvýšenia odškodnenia za bolesť a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia spôsobené poškodením jeho zdravia a jeho liečením, ku ktorému poškodeniu došlo 22. januára 1998 pri dopravnej nehode. Zamietnutie žaloby súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalovaná odôvodnene uplatnila námietku premlčania práva žalobcu.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 29. septembra 2015 sp. zn. 8 Co 856/2014 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a na zdôraznenie jeho správnosti uviedol aj ďalšie dôvody.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca 14. decembra 2015 dovolanie. Navrhol, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, a pre rovnaké vady aj rozsudok súdu prvej inštancie boli zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že jeho dovolanie je prípustné, pretože postupom súdov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a odôvodnil ho i tým, že konanie

súdov má i tzv. inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že vadný postup súdov vidí v nesprávnom právnom závere o premlčaní jeho práva na náhradu škody, ktorým nesprávnym právnym názorom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

4. Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu nevyjadрила.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Zohľadňujúc vzájomnú súvislivosť citovaných ustanovení dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 C.s.p.), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených vyššie, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 C.s.p.). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

6. Majúc na zreteli vyššie uvedené (bod 5.) Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

7. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza, že vzhľadom na to, že dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený a nejde o rozsudok, ktorý by mal znaky uvedené v ustanoveniach § 238 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. (ďalej len „O.s.p.“) účinného do 30. júna 2016, bolo by dovolanie prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ uvedeného poriadku. Takú vadu konania ale dovolací súd nezistil.

8. Žalobca neopodstatnene tvrdí, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia totiž rozumel procesne nesprávny postup súdu znemožňujúci účastníkovi konania realizáciu jeho procesných oprávnení [v zmysle § 18 O.s.p. mali účastníci rovnaké postavenie a súd bol povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv -viď napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Z odôvodnenia dovolania ale vyplýva, že žalobca vyvodzuje vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom z podľa neho nesprávneho právneho posúdenia otázky premlčania jeho práva na náhradu škody a nie z nesprávneho procesného postupu súdu („V tomto právnom názore, ktorý vyústil do zamietnutia konštitučného nároku navrhovateľa, vidím vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov, ktorý je významný preto, že tu súd postupoval v rozpore so zákonom“). Nesprávne právne posúdenie veci bol síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho bolo možné uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladala (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak

(atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

9. Tzv. inú procesnú vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) žalobcom tiež namietanú v dovolaní, bolo možné úspešne uplatniť iba v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad ale v danej veci nejde). Sama tzv. iná vada prípustnosť dovolania nezakladala.

10. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu nebolo podľa § 238 ods. 1 O.s.p. prípustné, ním tvrdená procesná vada uvedená v § 237 písm. f/ O.s.p. preukázaná nebola a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p., dovolací súd jeho mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.